

[Inici](#)[Àrees](#)[Serveis](#)[A l'abast](#)[Treball en xarxa](#)[Catalunya Nord](#)[Publicacions](#)[Captació de recursos](#)[Cercador d'entitats](#)[Registre d'entitats](#)[Àrea d'usuaris](#)

Cerca

[Cerca avançada](#)[Català](#) | [Castellano](#) | [English](#) | [Français](#)[Novetats](#)[Càpsules](#)[PMF](#)[Assessorament](#)[Agenda](#)[Formació](#)[Fòrums](#)

Publicacions

DRETS HUMANS, CULTURA DE LA PAU I COOPERACIÓ

Data: 09-10-2006

Temps de lectura: 3 Minuts

 Imprimir

Per què ha mort Anna Politkovskaia?

[Jordi Armadans](#)

Ella era una periodista que relatava fets massa foscos de l'oficialitat russa. Potser, per a alguns, amb massa vehemència, potser amb massa emocionalitat. Però tot això, ara, és igual. L'Anna havia descrit amb moltes dosis de veracitat, cruessa i contundència, fets absolutament imprementables en un país que es pretén potència i que, com altres, va per tot arreu donant lliçons i ocupant espais de responsabilitat en el govern del món: sense anar més lluny una cadira permanent en el Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

Anna havia posat sobre el paper algunes coses que són desconegudes pel gran públic. Que, volgudament, es pretenen amagar a la ciutadania russa. Que, per por o connivència, molts mitjans de comunicació a Rússia no reflectien. Que, per la deixadesa i manca d'ètica de molts representants polítics i governamentals mundials, quedaven en un tercer o quart pla a l'hora de prendre decisions, de fer declaracions o de promoure canvis. Durant aquest temps ben pocs organismes públics internacionals han fet algun gest realment significatiu per aturar la massacre continuada que Rússia ha comès sobre Txetxènia.

En tot aquest panorama, l'Anna ens aportava una mica de dignitat periodística (relatar allò que passava defugint censura i autocensura), cívica (denunciar allò que no funcionava bé del seu país, lluny de la mirada autocomplaent) i humana (visualitzar el sofriment dels qui són víctimes i no tenen veu). I és obvi que tot això no li havia fet pas més fàcil la vida sinó tot el contrari. Però ho va fer, i això té un gran valor.

Per sort, hi ha moltes Annes al món.

No sempre apareixen als diaris pel seu compromís ni obren els noticiaris si són assassinades. Però, sempre, són persones que tot i tenir opcions més fàcils tendeixen a complicar-se la vida. No perquè els agradi el risc i l'aventura: sinó perquè no poden callar davant l'atrocitat continuada, la ignomínia feta llei, la misèria com a recepta política i el foment de la ignorància com a substància informativa.

N'hi ha moltes d'Annes. I, massa sovint, es podreixen en la nostra indiferència. Un exemple entre, malauradament, molts de possibles: recordeu els joves estudiants que van liderar una revolta democràtica a la Xina l'any 1989? Alguns, per reclamar allò que és ben digne, s'han passat a la vora de 15 anys a la presó. És dur pensar que, mentre estaven reclosos, veien com tot de líders polítics, econòmics, esportius, etc. del món democràtic feien tractes amb un règim que, precisament a ells, per reclamar la democràcia, els havia aplicat la repressió més dura i salvatge.

No tot és culpa dels governs i la seva gestió miserable del dia a dia: la mateixa ciutat que ha estat capaç de mobilitzar més d'un milió de persones en contra de la guerra d'Iraq, va reunir unes escasses 500 persones per denunciar la guerra d'agressió i extermini que Rússia practicava amb Txetxènia fa ben pocs anys. Després dels fets de Beslan, el pràcticament únic acte que es va fer en tota la geografia catalana per parlar-ne, va aplegar tan sols unes 60 persones.

El cert és que en una societat democràticament sana i realment respectuosa amb els drets humans, les denúncies de Politkovskaia haguessin hagut de suposar dimissions exemplars, canvis profunds en les orientacions polítiques, catarsis radicals. I a la resta del món hagués hagut de constituir un dels primers temes a abordar i resoldre. Res de tot això s'ha esdevingut i tot allò que es denunciava ha continuat passant, i no només a Txetxènia: fixem-nos el que comença a passar amb les deportacions i expulsions de ciutadans procedents de Geòrgia.

La mateixa indiferència que ha permès mirar cap a una altra banda davant el que Anna Politkovskaia denunciava és la que ha fet possible la seva mort.

No cal, ara, com segurament passarà a alguna gent que l'ha ignorada en vida, que entronitzem Politkovskaia. Només cal, per respecte envers ella i

 [Què és Xarxanet](#) [Mapa web](#) [Contacta](#)

envers les persones com ella i, sobretot, per decència col·lectiva, que
parem atenció al que denunciem, que actuem per tal de canviar-ho i,
òbviament, que no permetem que esclafin la seva veu i la seva vida.

Articles relacionats

· [Desesperant Txetxènia](#)

Pots subscriure't a aquesta publicació a [l'àrea d'usuaris](#)

[Veure totes les publicacions](#)

[Tornar](#)

Federació Catalana del Voluntariat Social · Federació Catalana d'ONG pel Desenvolupament · Federació
d'Associacions de Gent Gran de Catalunya · Federació d'Ateneus de Catalunya · Fundació Autònoma Solidària ·
Fundació Chandra-Canal Solidari · Xarxa de Voluntariat Ambiental · Lluïsos de Gràcia · TEB-Ravalnet · Valores y
Marketing · Barcelona Voluntària · Fundació Catalana de l'Esplai · Fundació Pere Tarrés · INTRESS · Seniors
Espanyols per a la Cooperació Tècnica · Minyons Escoltes Guies St. Jordi de Catalunya · Associació Cultural Mas
Ventós · IWith.org

[Promotors](#) | [Avis Legal](#) | [Codi ètic](#)